

gjaldt om en Byrde, skulde de være Patriarker, men i alle andre ikke. Jeg tror ikke, det gaar an at anvende dette Princip paa Agerbruget og mange andre Erhverv, thi kommer man til en almindelig Bondegaard, et lille Skovbrug eller til de mindre Virksomheder i Byerne af en eller anden Art, et hvilket som helst lille Værksted, hvor der ikke er nogen særlig Fare, hvad Virksomheden angaar, tror jeg, at Modstanden mod at gøre det patriarkalske Princip gældende vil blive saa stor, at vi aldrig komme frem ad den Vej. Nej, saa er der ikke anden Vej at gaa end den at tage den gamle Tanke frem, nemlig Hjælp til Selvhjælp, se at faa Foreninger stiftede mellem de paagældende paa et fornuftigt Grundlag. Hvor der viser sig Vilje til at ville ulykkesforsikre sig, maa det offentlige træde til. Det gør mig ondt, at Ministeren ikke deler min Opfattelse, men jeg ser mig ikke i Stand til at forandre den.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, det er ganske rigtigt, at jeg i sin Tid sammen med det ærede Medlem under særlige Hensyn fremsatte Forslag om Adgang til Ulykkesforsikring for Fiskere, men naar vi nu i Dag have Udsigt til at naa dette særlige Maal, og det ærede Medlem saa vil opstille dette Lovforslags Princip som Princip for Ulykkesforsikringslove her i Landet, altsaa at Statskassen ikke blot skal betale Tilskud, men endog en ubestemt Udgift af, hvad der kommer til at mangle, kan jeg ikke se, at der er en mere hensigtsmæssig Maade at hindre dette Lovforslag paa, end netop denne, at lægge denne Konsekvens deri, hvad der ingen Sinde har været Meningen. Hvis jeg havde anet, det ærede Medlem sigtede derhen, at dette altsaa skulde være en Forløber i den Henseende, havde jeg ikke i sin Tid været Medforslagsstiller. Det er en ganske ekseptionel og isoleret Forholdsregel til Gunst for danske Fiskere, som vi her staa i Begreb med at forhandle om, og alt, hvad man i øvrigt vil lægge ind deri, er ikke overensstemmende med den oprindelige Tanke, og vil kun kunne bidrage til, at vi ikke faa noget ud af denne Sag. — Jeg har aldeles ikke ment, at hvis dette Lovforslag blev gennemført, saa skulde dermed videre Ulykkesforsikringslovgivning være afskaaren her i Landet, paa ingen mulig Maade. Der ligger jo endog her i Tinget et af mig fremsat Lovforslag til Landbrugets 250.000 Arbejders Ulykkesforsikring, og jeg har derved vist, i hvor høj Grad jeg ønskede, man

skulde gaa videre, men jeg har ikke i det Lovforslag givet det Princip Udtryk, som det ærede Medlem for Fredensborg har gjort sig til Talsmand for. Jeg er ikke Tilhænger deraf, fordi jeg frygter Følgerne af Arbejdsgivernes Udeladelse. Det er kun det, jeg har villet sige, og det er jeg nærmest forpligtet til at sige. Naar det ærede Medlem talte om de Skuffelser, der vilde komme hos Befolkningen, naar der ikke fremkommer Forslag fra mig i samme Retning for andre Erhverv, vil jeg bede erindret, at der ingen Sinde har været fremsat Forslag i den af det ærede Medlem angivne Retning. Hverken af Arbejderkommissionen eller af tidligere Regeringer, hverken i Folketinget eller Landstinget har der været fremsat Forslag paa Ulykkesforsikringens Omraade om Statsbidrag, om Hjælp til Selvhjælp, men kun om Forsikring ved Arbejdsgiverne. Jeg ved derfor ikke, hvorfra Skuffelsen skulde komme. Der er ikke opvakt Forhaabninger om Statshjælp til Selvhjælp, men der er opvakt Forhaabninger om en Ulykkesforsikring uden Vederlag fra de forsikrede ved Arbejdsgivernes Hjælp, altsaa modsat det ærede Medlems Princip. Der er overhovedet ikke nogen Sinde forlangt Hjælp til Selvhjælp. Heri ligger imidlertid ikke, at det ærede Medlem ikke kunde faa Ret i sine Betragtninger under den videre Forløb af disse Sager. Det er meget muligt, at det ærede Medlem imod mig kan trænge igennem med sit Ønske om Statshjælp til Ulykkesforsikring og Arbejdsgivernes Fritagelse, men jeg er berettiget til at sige, at jeg i Vedtagelsen af dette Lovforslag ikke ser noget som helst, der kan præjudicere Stillingen til en kommende Udvidelse af Ulykkesforsikringsloven. Jeg kan ikke erkende, at der i denne Lov om disse smaa selvstændige næringsdrivendes Adgang til Ulykkesforsikring skulde ligge nogen Tilkendegivelse af, at man ikke paa de Omraader, hvor Talen er om Arbejdere, som have Arbejdsgiver, skulde kunne forblive paa det samme principielle Grundlag, som vi og alle andre Lande befinde os paa ved den tidligere for Industrien vedtagne Lov. Jeg kan aldeles ikke love det ærede Medlem min Bistand paa hans Grundlag, da jeg som sagt anser det for overmaade farligt, at skille Ulykkesforsikringen fra Arbejdsgiverne, hvor saadanne findes.

J. Hage: Selvfølgelig har den højtærede Minister Ret i, at man ikke behøver at lægge andet ind i Lovforslaget, end at det kun vedrører Fiskerne, og at den højt-